

Joint Caribbean Lion te Aruba

Area clearance middelen

VGGO-contactdag 2006

Toxic Agent Training in Amerika

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

30e jaargang

december 2006

114

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxtel hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
sgt1 M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
smi F. Schiltman, fotograaf
sgt P. Vogelaar, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: stippen@westbrabant.net

Aanleveren kopij

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij

Promotor nr. 115 - 2007: vrijdag 23 februari 2007.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: smi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss
Penningmeester: aoo bd M. Curfs
Leden:
aooi J.A. Dirven
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
smi A.M.M. van Rhee
sgt G. Naves (aspirant-bestuurslid)
sgt1 R. de Vries
sgt1 M.B. Waterreus

Ereleden:

B.P.M. Oude Nijhuis	J.H. Smit
J.H.G.M van der Tillaard	K.K. Thijssens
C.J. Hamers	G.M. Beerkens
P.M.A. van Dijk	

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
De band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
De belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
De leden inlichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
De kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt voor gewone en bijzondere leden €18,00 bij automatisch incasso, bij gebruik acceptgirokaart €19,00 te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap, na ontvangst van een acceptgirokaart, door overschrijving op postgiro 37.26.500 van de penningmeester van de VGGO of door het maandelijks overschrijven via het NSK van €1,50 op hetzelfde giro-nummer.

Internet:

Webmaster (tijdelijk): Aooi Nico Stip
Url: <http://vgoo.nl>
Gebruiker: vgoo wachtwoord: sleutelgetal7326

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van vererving inhouden.

Commerciële exploitatie:

NABER
MEDIA EXPLOITATIE B.V.

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 6 Een voorzitter aan het woord(6)
- 8 Ontruiming Fort Pannerden
- 10 41 Pantsergeniebataljon officieel opgericht
- 12 Area clearance middelen
- 18-19 Fotocollage VGGO-contactdag 2006
- 21 Ah-hoe-ah!?? Nee, Aruba!
- 24 De Militaire Gasschool
- 26 Basic Search & Counter Improvised Explosive Device (CIED)
- 28 Toxic Agent Training
- 30 Het introbivak, ABOO 31
- 32 Renovatie eindelijk begonnen...

RUBRIEKEN

- 4 Voorwoord
- 5 Redactioneel
- 5 In de volgende Promotor
- 5 Wie ontvangen de Promotor:
- 34 Knipsels

Voorwoord

Hedel, 26 november 2006

En dan is ineens al weer het einde van 2006 in zicht. Het is ongetwijfeld een cliché, maar het klopt wel: wat vliegt de tijd! Ik weet niet hoe u het ervaart maar ik vind dat 2006 is omgevlogen. Een jaar gelden stonden we op de drempel van de ISAF-South operatie in Afghanistan. Inmiddels is de *Deployment Task Force* (DTF) al weer (grotendeels) terug en is de rotatie tussen *Battlegroup* 1 (12 Infbat) en 2 (17 Painfbat) van *Task Force Uruzgan* (TFU-1) al weer achter de rug. Generaal van Loon zwaait inmiddels de scepter over alle NATO-troepen in Zuid Uruzgan (*Regional Command South*). Met een genieonderofficier, aoi Andre Odenkirchen, aan zijn zijde! Zoals ik eerder al vermeldde in een voorwoord is de missie naar Afghanistan voor de Genie

een bijzondere en uitdagende missie. Omdat het de gehele Genie raakt. Dat blijkt wel. Delen van 101 Gnbat, 11 Gncie en 11 Pagnbat hebben hun werk reeds gedaan in de woestijn of zijn er nog steeds. Zo is bijvoorbeeld smi Toine van Ooijen, onze secretaris en vice voorzitter, momenteel met 'zijn' 413 Pagnacie (zw) de Gncie van *Battlegroup* 2. Grote delen van 13 Mechbrig en het nog maar net opgerichte 41 Pagnbat staan reeds volop in de startblokken om over enkele maanden eveneens in Uruzgan aan de slag te gaan. Zij zullen er respectievelijk gaan optreden als staf van de TFU-2 en als *Provincial Reconstruction Team* (PRT-3). Kortom, alles binnen de Genie draait om ISAF. Gebeurt er dan helemaal niets anders meer? Nou reken maar! Als u deze Promotor open slaat zult u allerlei artikelen tegen komen die niet over Afghanistan gaan. Maar wel bijzonder boeiend zijn. De Genie bruist! Nationaal en internationaal. Zo kunt u bijvoorbeeld lezen over het verloop van de oefening Joint Caribbean Lion. Die is gehouden op Curaçao, Aruba en Sint Maarten. 111 Pagnacie deed daar volop aan mee. Daardoor mocht ik overigens zelf ook nog even meegenieten van de tropische omstandigheden (hitte, stof en enorm veel cactussen) op Curaçao. Heeft u wel eens pantsergenisten gezien die vanaf de USS Mac Henry met het Korps Mariniers een amfibische landing uitvoerden? Dat is toch echt gebeurd in 2006! Ook waren er weer genisten in opleiding in Fort Leonard Wood (USA). Voor het volgen van de spannende *Toxic Agent Training*. En Aoi Martin van Veldhoven beschrijft vanuit een zonnig Madrid hoe hij tijdens een *Partnership for Peace* (PfP) oefening het personeel van het Multinationale Bataljon de beginselen van search-technieken en *Counter Improvised Explosive Device* (CIED) bij heeft gebracht. Ook in Nederland zijn genisten druk in de weer met ernst-operaties. 105 Brcie bleek, toen er een beroep op hen gedaan werd, uiterst paraat te zijn want zij konden al binnen enkele uren nadat er met hen contact was gelegd op lokatie zijn om een groep paarden, die door hoog water was ingesloten, te helpen redden. En ook het zware ondersteuningsspeloton van 112 Pagnacie leverde op verzoek van de politie de nodige bruggen en slagkracht om Fort Pannerden van krakers te ontzetten. Volop operationele actie dus. En er was dit jaar ook volop 'VGOO-actie'. Ons 30 jarige jubileum. Het was een fantastisch feest. Live muziek, dans, lekker eten en drinken. Zo veel als men wilde. Het feest was een daverend succes. Ook de jubileum-Promotor die er gepresenteerd werd viel goed in de smaak. Om nog maar niet te spreken over het jubileumgeschenk dat de aanwezigen mochten ontvangen: een houten wijnkistje met daarin twee flessen heerlijke VGOO-Jubileumwijn. Een hoogtepunt op de feestavond was de benoeming van een nieuw erelid. Nadat hij met een smoes op het podium gelokt was kwam Aoi Bernard Oude Nijhuis met een schok tot de ontdekking dat deze eer voortaan aan hem toe komt. Ben, nogmaals proficiat!

En zo vliegt een jaar dus voorbij. En ineens wordt het dan weer tijd voor een nieuwe agenda. De inmiddels traditionele Regimentsagenda. Bedoeld voor iedere genist. Zoals u ongetwijfeld al weet betaalt de VGOO de agenda's voor alle BD-leden van de VGOO. Alle actief dienenden krijgen hem van hun commandant. Ik hoop dat u er weer volop gebruik zult maken! Tot slot wens ik u en de uwen al vast een zeer prettig Kerstfeest en een gelukkig en gezond 2007!

Aoi Joep Beljaars

(.)

Collega's,
op het moment dat ik dit schrijf, volg ik de Missie Gerichte Opleiding (MGO) te Amersfoort, dit in het kader van de voorbereiding op de a.s. uitzending naar Afghanistan. Dus de komende periode word ik Aooi Toine, want het schijnt dat kwade geniussen je thuisfront vervelen als je met je achter-

naam in de media komt. Zoals gezegd volop in de voorbereiding om van 1 april tot 1 oktober 2007 uitgezonden te worden met PRT3 (*Provincial Reconstruction Team*). Word je meteen met je neus op de feiten gedrukt, schietopleiding voor o.a. contactdrills, ZHKH, Engels, rijopleidingen, o.a. de Bushmaster, MGO en ook het CIMIC en KMar personeel intergreren in het PRT. Dit geeft meteen een extra dimensie aan het geheel. Want behalve KMar zijn ook de overige krijgsmachtdelen vertegenwoordigd. Ook Aooi Arnold gaat bijna tegelijkertijd op uitzending naar Afghanistan. Tot die tijd worden binnen de redactie de taken herverdeeld en ben ik naarstig op zoek naar versterking van de redactie. Voor u ligt weer een Promotor met een keur aan artikelen en hebben een aantal collega's de 'pen' ter hand genomen om U op de hoogte te houden van hun belevenissen of nieuwe projecten. Als de volgende Promotor verschijnt ben ik in de zandbak en zal ik trachten U op de hoogte te houden van mijn belevenissen. Dit is geen belofte!

Aooi Toine v Boxtel

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht over een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

PTEn- Programma Taken en Eindeisen, en nu verder;

Leidraad Opleiden en Trainen;

KEK Oirschot, een impressie;

VGOO Contactdag;

Missie in Afghanistan.

Berichten uit de "zandbak".

Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directies DGW&T
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- 101 Gevechtssteun Brigade te Apeldoorn
- 1 Logistieke Brigade te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- DMO te Den Haag
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- LFD-FAP-PARESTO

(.)

(.)

In de jubileumpromotor kwamen een vijftal voorzitters aan het woord die vertelden wat hun ervaringen waren met de VGOO. Door omstandigheden konden we niet compleet zijn. Toch willen we u het navolgende stuk van Ed Steiger u niet onthouden. (red.)

Een voorzitter aan het woord(6)

aooi Ed Steiger, Brigadeadjutant van 101 Gevechtssteun Brigade.

Eigenlijk weet ik niet meer op welke manier ik benaderd ben om voorzitter te worden. Dat ligt misschien wel in het feit dat ik daar niet over heb hoeven nadenken. Ik vond het een eer. En ik vind nu nog steeds dat voorzitter zijn van onze vereniging een erebaan is.

Wat ik me nog wel kan herinneren is, hoe ik lid geworden ben van de VGOO. Het was in 1976 toen ik nog op de ABOO zat. Wij waren met onze klas op een vrijdagmiddag aan het exerceren op de Lunettenkazerne, toen er uit een van de gebouwen een adjudant kwam. Wij kenden hem geen van allen, maar hij liet ons halt houden. Hij hield een verhaal over een onderofficiersvereniging van de Genie die opgericht ging worden. Hij vond dat wij, als leerling, daar ook lid van moesten zijn. Na zijn verhaal gingen we verder met de exercitie en ik geloof dat we toen lid waren. Of we wilden of niet.

Als je over dit soort dingen nadenkt, besef je dat je, je hele militaire leven al lid bent van de vereniging. En als mijn generatie straks met FLO of pensioen is, bestaat de VGOO langer als de mensen die in dienst zitten.

Dan hoef je er niet meer aan te twijfelen of de vereniging bestaansrecht heeft, dat heeft hij dan al bewezen.

Tijdens mijn periode als voorzitter hebben zich natuurlijk leuke en minder leuke dingen voor gedaan. Minder is natuurlijk dat je meer geconfronteerd wordt met mensen die komen te overlijden. Maar het is altijd dankbaar om te zien dat het medeleven van de vereniging (dus de collega's) gewaardeerd wordt.

Een bijzondere gebeurtenis was de oprichting van de Internet site. Na lang aandringen van diverse mensen werd er goed geïnvesteerd in de site. En nog steeds is dit te zien, want de site ziet er nog steeds goed uit. Tussen de bedrijven is de site wel van naam veranderd omdat we de initiële site-naam voor een mooi bedrag hebben kunnen verkopen. Voor onze penningmeester geen zorgen meer en een verademing om de begrotingen rond te krijgen.

Ook werd in deze periode gebroken met de uitgever van de Promotor. De samenwerking ging stroef en de redactiecommissie met zijn vrijwilligers moesten steeds meer moeite doen om de Promotor en de agenda op tijd af te krijgen. De druk kwam bij hen te liggen en vaak ten onrechte ook kritiek vanwege het laat verschijnen van Promotor en agenda. Maar het is goed te zien dat dit contact weer hersteld is en er regelmatig een klasse blad op de deurmat ligt, dat elke keer weer de moeite waard is om te lezen.

De logo's en huisstijl van de VGOO zijn in deze periode veranderd. Een van de redactieleden was geplaatst in Den Haag en heeft toen de sectie vormgeving goed aan het werk gezet om de uitstraling van de VGOO aan de tijd aan te passen.

Ik kan tegen de VGOO alleen maar zeggen, wat goed gaat hoef je niet te veranderen, en het gaat goed.

Ik wens de vereniging dan ook zeker nog veel succes toe.

Ed Steiger.

(.)

Tijdens onze jubileumviering was de eveneens uitgenodigde Landmachtadjutant Theo Witlox helaas verhinderd. Hij stuurde de volgende gelukwens aan de VGOO. (red.)

ONDEROFFICIEREN VAN DE GENIE

30 jaar is een mijlpaal waar je best even bij mag stilstaan.

Ik weet uit eigen ervaring hoe moeilijk het is, om een vereniging van de grond te krijgen, en vervolgens van de grond te houden!

Dat is bij jullie (ongetwijfeld met wat ups en downs) prima gelukt.

Saamhorigheid en kameraadschap horen bij het onderofficierskorps en binnen de Genie wordt daar op, zeer eigen wijze, prima invulling aan gegeven. Ga daar vooral mee door!

Door verplichtingen bij mijn eigen oo vereniging, kan ik er

vanavond helaas niet bij zijn.

Toch, langs deze weg hartelijk gefeliciteerd en maak er een mooie, gedenkwaardige en vooral gezellige avond van.

Sodeju!

Met vriendelijke groet,

Aooi Theo Witlox

(Landmachtadjutant)

(.)

Ontruiming Fort Pannerden

elnt A. Visser , PC 112 Pagnie

DOORNENBURG – De meest spectaculaire ontruiming uit de Nederlandse geschiedenis heeft dinsdag 7 en woensdag 8 november 2006 plaatsgevonden nabij het dorp Doornenburg. De gemeente Lingewaard uit de provincie Gelderland heeft ondermeer Defensie te hulp geroepen om de krakers van Fort Pannerden uit 'hun' fort te halen.

Onder de rook van Doornenburg, op een landtong die ingeklemd is door de Waal en het Pannerdensch Kanaal, ligt het Fort Pannerden. Het fort, van 1869 tot 1871 gebouwd als verdedigingswerk (sperfort) in de Hollandse Waterlinie, is gevestigd op de strategische plek waar Waal en Rijn (Pannerdensch Kanaal) zich splitsen. Het moest voorkomen dat een aanvallend leger via de Waal zo door kon trekken richting Vesting Holland (het gebied achter de Nieuwe Hollandse Waterlinie). Daarnaast moest het fort zien te voorkomen dat het Pannerdensch kanaal afgedamd zou kunnen worden, waardoor de Nieuwe Hollandse Waterlinie zonder water zou komen te zitten. Al enkele jaren na de bouw bleek het ontwerp van het gebouw achterhaald door de voortschrijdende wapentechniek.

In WOII bleek het fort geen enkele serieuze weerstand te kunnen bieden tegen de Duitse overmacht. Het werd omsingeld door tanks en vliegtuigen en de overgave liet niet lang op zich wachten. Na de Tweede Wereldoorlog was Fort Pannerden een welkome bron van bouwmaterialen voor de wederopbouw en een handige plek om van puin en munitie af te komen. Fort Pannerden is gekraakt op 12 juni 2000 door een diverse groep mensen waarvan het merendeel zich eerder had ingezet tegen de aanleg van de Betuwelijn. Dat Fort Pannerden oorspronkelijk een verdedigingswerk was, bleek dinsdag 7 november.

Het is nog vroeg in de ochtend als de bewoners van omliggende dorpen van Doornenburg opgeschrikt worden uit hun slaap. Een colonne van 16 militaire voertuigen onder leiding van Int Visser en sgt1 de Jong rolde door de nog duistere straten van de gemeente Lingewaard. De drie brugleggende tanks en de genietank waren samen verantwoordelijk voor het diepbrullende geluid van de colonne. Even voor acht uur werd het verzamelgebied betrokken waarna het wachten was op een teken dat de inzet van diverse voertuigen noodzakelijk was. Dit teken kwam zo rond half elf en aansluitend verplaatsten de twee brugleggende tanks uit Havelte richting het fort. Ondertussen had de bouwmaschine al een versperring, van aan elkaar gekoppelde pallets, verwijderd waardoor de ME verder kon trekken richting fort.

Telkens wanneer de ME voor een niet te klaren klus stond, werd de hulp ingeroepen van het BraTra-team uit Utrecht. Dit team is onderdeel van de politie en kan gezien worden als de politiegenie. Wanneer dit team echter voor een dusdanige versperring stond die met hun materieel niet te nemen was, werd een dringend beroep gedaan op de mannen van de Genie. Naast de voertuigen die meegegaan waren, beschikten de pantsergenisten over twee goed gevulde

containers met allerlei geniegereedschappen. Zware elektrische breekhamers, Cobra's, zware elektrische slijptollen, snijbrandertuig, dompelpompen, Hilti boutenschiethamers, enz, enz maakten deel uit van deze containers.

Om de politie en de ME van een begaanbaar stuk grond te voorzien, waren de mannen van 103 Constructie onder leiding van de sgt1 Pols druk geweest met het leggen van een drietal MLC-70 wegmatten. Dit, om de toegangsweg naar het fort te verlengen en tevens een parkeerplaats voor de ME-voertuigen te creëren. Met behulp van de FKM werden de mattenleggers voorzien van een volgende mat en was deze klus in een mum van tijd geklaard.

De krakers op het fort vonden het allemaal best grappig en leuk toen de ME voorwaarts ging om bij het fort te komen. Verfbommen en een aantal molotovcocktails waren dan ook niet van de lucht (wel erin) en zetten de houten versperring inclusief een gedeelte van de ophaalbrug in brand. Het lachen en joelen van deze krakers werd echter abrupt een zwijgen opgelegd toen zij de brugleggende tanks aanzagen komen rijden. De reactie op het fort was dusdanig dat het leek of een lichte paniek toesloeg en zelfs de alarmeringssirene voor de omgeving werd uitgezet. Uiteindelijk had één kraker nog het lef om onder de lanceerplaats van de tankbrug te gaan zitten, maar toen hij door kreeg dat er niet veel van hem over zou blijven verkoos hij een positie in het fort. Om exact elf uur renden, via de twee gelanceerde tankbruggen, de ME de bovenkant van het fort op om vervolgens geen enkele kraker aan te treffen. Eenieder had zich naar een lager niveau in het fort begeven.

Nadat de tankbruggen gelanceerd waren, was de verbindingsgroep onder leiding van sgt de Koning druk bezig met het leggen van een driekwart ringleiding rond het

fort. Via aftakkingen aan deze ringleiding kon de ME in het fort communiceren met de buitenwereld. Dit was noodzakelijk omdat het systeem van de politie niet toereikend was binnenin het fort. Tijdens de gehele actie zijn enkele storings verholpen en waren er continue twee verbindelaren in het fort om de aftakkingen met multitels te voorzien.

De weg door het fort was er één met veel obstakels; dichtgelaste deuren, gebarricadeerde ruimten met stalen profielen, bedspiralen, radiatoren en matrassen zorgden voor voldoende oponthoud zodat er op de woensdag weer verder gewerkt moest worden. De pantsergeniegroep onder leiding van sgt Kraijensteijn werd dan ook na het lanceren van de beide tankbruggen zo snel mogelijk bij het fort gehaald om waar nodig, direct in te kunnen springen. De krakers hadden goed nagedacht bij de opbouw van de hindernissen. Achter de stalen deuren was hout aangebracht zodat de slijpschijven vastliepen. Had men eenmaal genoeg ruimte om het hout weg te zagen waren er matrassen aangebracht zodat de kettingzagen weer vastliepen. Het gebruik van de snijbranderuitrusting was ook meerdere malen niet mogelijk omdat men brandbaar materiaal achter de stalen constructies verwerkt had. Zo heeft het veel inzicht en zweet gekost om toch uiteindelijk alle 126 ruimtes van het fort te doorzoeken.

Woensdag 8 november werden de werkzaamheden hervat om de meest oostelijke ring van kazematten open te krijgen en uiteindelijk waren de laatste 12 van de 25 krakers rond twee uur 's middags uit het fort verwijderd. Al met al een actie waarbij veel gecoördineerd moest worden met civiele instanties en waarbij een hechte samenwerking met de politie van groot belang is om uiteindelijk tot een geslaagde opdracht te komen.

Onder de naam OPPLAN FLORIS is deze ontruimingsoperatie van start gegaan. Enkele weken van tevoren werd de opdracht tot het leveren van steun aan de Mobiele Eenheden van Gelderland-Midden verstrekt aan 11 Pagnbat. Deze opdracht had heel wat voeten in politieke aarde en werd dan ook zorgvuldig behandeld. De omschrijving van deze opdracht was kort en krachtig; 'Het leveren van mobiliteit, geniegereedschappen en communicatiemogelijkheden.' Hierbij was het van belang dat de positie van Defensie binnen de civiel-militaire samenwerking goed

tot uiting zou komen.

De sectie S3 van 11 Pagnbat heeft voor de uitvoering van de steunverlening eenheden van 112 Pagnacie uit Havelte, 111 Pagnacie en eenheden van 103 Constrcie uit Wezep ingezet. Tevens was er de inzet van een reserve brugleggende tank uit Oirschot aanwezig. De middelen van deze eenheden werden samengevoegd in een Pantsergenie-ondersteuningspeloton. Dit peloton had uiteindelijk de beschikking over brugleggende tanks, een genietank, mattenleggers, een kraan, een bouwmaschine, Scania's met constructie-containers en zeskantplaten, een pantsergeniegroep, een lasser-plaatwerker en een verbindingsgroep.

Terugziend op een actieve samenwerking met de politie kan gezegd worden dat beide instanties elkaar bij zulk soort operaties prima kunnen ondersteunen en dat er nog voldoende van elkaar te leren valt. Deze actie vormt een goede basis en een opstap voor een intensivering van een verdere civiel-militaire samenwerking in de toekomst.

(-)

41 Pantsergeniebataljon officieel opgericht

aooi Sprangers, BA 41 Pagnbat

Oirschot, Eindelijk is het zover. 41 Pantsergeniebataljon is compleet. Sinds 11 augustus 2006 bestaat 41 Pagnbat formeel uit een staf en drie pantsergeniecompagnieën, want dat is de datum waarop 411 Pagnacie (lt) is opgericht en de beide andere pagnacieën zijn gereorganiseerd tot 412 en 413 Pagnacie (zw). Dat viert 41 Pagnbat op 24 augustus met een korte, mooie en stijlvolle oprichtingsceremonie.

Het nieuwe bataljon staat voltallig aangetreden op de Ruitervan Steveninckkazerne (RvS) in Oirschot. De Regimentcommandant, Regimentsadjutant, oud bataljonscommandanten en bataljonsadjutanten van 41 (Pantser)Geniebataljon en vertegenwoordigers van de eenheden en van 13 Gemechaniseerde brigade, de RvS-kazerne en de andere genie-eenheden zijn getuige van de ceremonie.

De voorspelde regen blijft uit. Genmaj A.C. Oostendorp, plaatsvervangend Commandant Landstrijdkrachten, inspecteert de troepen, laat de dagorder voorlezen, spreekt en reikt de nieuwe bataljonsvlag uit aan de bataljonscommandant van 41 Pagnbat, lkol van der Voet. Bij zijn toespraak feliciteert Genmaj Oostendorp de nieuwe BC. Hij benadrukt dat het opmerkelijk is dat ondanks alle inkrimpingen bij Defensie, de Genie juist uitbreidt. Hij wijst daarbij op de belangrijke rol van de Genie bij recente en de huidige uitzendingen die dit rechtvaardigen. Na zijn toespraak verzoekt de generaal C-41 Pagnbat over

te gaan tot de reorganisatie van het bataljon. lkol van der Voet neemt vervolgens de oude eenheidsvlaggen van 13 en 41 Pagnacie (zw) in en reikt de nieuwe compagniesrichtvlaggen uit aan de commandanten van de Ststcie, 411 Pagnacie (lt), 412 Pagnacie (zw) en 413 Pagnacie (zw). De trotse bataljonscommandant spreekt daarna het bataljon en de genodigden toe.

Hij geeft aan dat er hard gewerkt is om de oprichting, reorganisatie en opwerking voor de ISAF missie te combineren. Er werd en wordt veel van het kader gevraagd. Onze soldaten hebben recht op goed vakmanschap en leiderschap van het kader. Dat vergt toewijding. De BC constateert daarbij dat het begrip toewijding binnen het bataljon

goed wordt begrepen.

Over tradities zegt lkol van der Voet: "Bij de oprichting van het bataljon is in het realisatiememorandum vastgesteld dat 41 Pagnbat de tradities voortzet van het opgeheven Gnbat/Pagnbat uit Seedorf. 41 Gnbat had net als de eenheden van 41 Mechbrig een bijzondere status. Als vooruitgeschoven eenheid tegen de dreiging van het toenmalig Warschau Pact was er een zeer hoge graad van paraatheid. Verloven waren er om de drie weken en dat creëerde een bijzondere band tussen het personeel. Niet voor niets heette de kadervereniging destijds 'De Band'. Iedereen wist waar het om ging. Deze naam is nu overgenomen door de personeelsvereniging van de Ststscie van het bataljon.

Als er één overeenkomst is tussen mijn tijd bij 41 Gnbat in Seedorf en dit nieuwe 41 Pagnbat dan is het die band die wordt geboren uit een gemeenschappelijk doel. Het Warschau Pact heeft plaats gemaakt voor daadwerkelijke inzet bij missies die nu door de Koninklijke Landmacht worden uitgevoerd, hetzij tijdens een expeditionaire operatie, maar ook bij inzet op nationaal grondgebied. Maar de universele waarde van toewijding is gebleven."

"Meer dan velen zich realiseren, zetten wij de traditie van 41 Gnbat en 41 Pagnbat uit Seedorf voort. Ik ben ook blij dat zoveel oud-commandanten en bataljonsadjutanten van het geniebataljon uit Seedorf hier nu aanwezig zijn om dat te benadrukken."

Ter afsluiting van de ceremonie klinkt het Mineurslied. Voor de genodigden volgt een receptie. Dat geldt niet voor het personeel van 41 Pagnbat. Die gaan meteen door naar een volgende missie in Kalkar, waar zij nogmaals intensief stilstaan bij de oprichting van 41 Pagnbat.

DE HUIDIGE STAND VAN ZAKEN.

411 Pagnacie (licht) bestaat net als de beide zware pagnacieën uit een staf, een logpel, twee pagnpels en een ostpel. Daarbij kent het ostpel een andere samenstelling. In totaal bestaat de eenheid uit 112 functies. Inmiddels is 90% van het personeel binnen. Het materieel van de Staf, het logpel en de bouwmachines en mijnentoolbox van het ostpel moeten nog instromen. De cie volgt nu een algemeen O&T-opwerkprogramma.

Bij 412 Pagnacie (zwaar) is veel personeel in het afgelopen jaar vertrokken en hebben veel personeelwisselingen plaatsgevonden. Ruim 80% van de 114 functies is gevuld. De tekorten zitten voornamelijk bij het ostpel. De cie heeft in de afgelopen maanden een flinke inhaalslag gemaakt

m.b.t. geniefunctieopleidingen, *search, skills & drills* en schieten. 412 Pagnacie bereidt zich voor op een uitzending als Gncie van de TF-U (*Task Force Uruzgan*) in Afghanistan vanaf april 2007 voor een periode van vier maanden. Op 4 december heeft de formatie plaatsgevonden.

413 Pagnacie(zw) maakt op dit moment, als Gncie, deel uit van de TF-U in Afghanistan. De cie heeft een intensief trainingsprogramma met fysieke training, *search*, groepsdrills en schietvaardigheid achter de rug. Het huidige nadetachment neemt de taken waar van de compagniesleiding. Zij zorgen voor de opvang van wachtklikkers en bereiden een O&T programma voor wat na de terugkeer van de cie gedraaid gaat worden.

De Ststcie is inmiddels voor 90% gevuld en aangewezen om vanaf april 2007 de kern te leveren van het *Provincial Reconstruction Team* in Uruzgan. Hoewel de formatiedatum 4 december was, is de Staf al in september gestart met de eerste onderdelen van het opwerkprogramma. Tevens is op de formatie datum de staf opgesplitst in een PRT en een nadetachment. Dit nadetachment moet zorgen dat de bedrijfsvoering ongestoord doorloopt.

Op dit moment is de PRT opgetopt met personeel van de KMAR, KLU en KM, die zowel functies vervullen binnen de staf PRT als bij de Missie Teams.

De oprichting van 41 Pagnbat vindt zijn oorsprong in de Najaarsbrief van 2002. Daarin is de taakstelling uit het Strategisch Akkoord verwoord, dat alle reserve-eenheden van de KL moeten worden opgeheven. De grote uitzenddruk bij het Wapen der Genie en de paraatstelling van de KL noodzaakt de oprichting van een derde geniebataljon.

Hiermee ontstaat een evenwichtige verdeling van de geniecapaciteit en komt voldoende geniecapaciteit beschikbaar voor de uitzendingen en de snel inzetbare eenheden waaraan Nederland zich heeft gecommitteerd.

Mei 2005: Het bataljon start met de oprichting van een kernstaf onder leiding van de toekomstig PBC, maj Bloom.

September 2005: de kernstaf betreft de bovenetage van gebouw 77 en breidt uit naar 10 man.

Oktober 2005: de BC, lkol van der Voet en BA, aooi Sprangers treden toe tot de kernstaf.

Januari 2006: 13 en 41 Pagnacie worden onder bevel van C-41 Pagnbat.

Februari 2006: formele oprichting Ststcie en verhuizing naar het nieuwe stafgebouw.

April 2006: 13 Pagnacie groeit uit tot 220 man (inbegrepen een peloton wachtklikkers* voor 411 en een pagnpel voor 412).

April 2006: oprichting kernstaf die de oprichting van 411 Pagnacie (lt) gaat voorbereiden.

Mei 2006: het pel wachtklikkers voor 411 Pagnacie komt onder bevel van de kernstaf.

Juli 2006: 41 Pagnacie verhuist van Seedorf naar Oirschot.

Augustus 2006: oprichting 411 Pagnacie (lt) en reorganisatie 41 en 13 Pagnacie tot 412 en 413 Pagnacie (zw).

December 2006: uitzending van 413 Pagnacie naar Afghanistan.

April 2007: uitzending van 412 Pagnacie en Staf 41 Pagnbat naar Afghanistan.

Belangrijkste functionarissen bij de compagnieën:

CC	Ststcie	411	412	413
PLv CC	Kap Willemen	Maj Floor	Maj Fels	Maj v t Erve
CSM	Smi Wijnen	Kap v Berkel	Kap Ernstsens	Kap Bouw
SMOO	Smi v Vliet (01-01-07)	Smi Kramer	Smi de Zwaan	Smi Martens
		Smi Roeken	Smi Erpeka	Smi v. Ooijen (Smi Dankers)

(.)

* Wachtklikkers zijn soldaten en sergeanten die na hun initiële AMO niet aansluitend hun functie-opleiding kunnen volgen en derhalve alvast geplaatst worden bij hun toekomstige onderdeel in afwachting van hun functie-opleiding.

Area clearance middelen

door Hans Kolkman, 11 Pagnbat

Om de Genie middelen te geven waarmee mijnbestrijding kan worden uitgevoerd is er in 2004 een project opgestart onder de naam "Mijnbestrijdingsmiddelen Vredesoperaties". Het doel van dit project is de Genie een "toolbox" van middelen te geven waar, al naar gelang de opdracht, uit gekozen kan worden. De *toolbox* is het geheel aan middelen van prikker tot en met de zwaarste machine waarmee *area clearance* kan worden uitgevoerd. Het project mijnbestrijdingsmiddelen VOPS zal bestaan uit middelen voor de gehele Genie en een aantal machines en mijnresistente voertuigen voor 111 Pagnbat (It).

De middelen die voor de gehele Genie zijn of worden aangeschaft zijn o.a:

- Nieuwe bommenpakken;
- Nieuwe metaaldetectoren (Minelab F3);
- Groepsuitrusting mijnbestrijding;
- Neutralisatieset t.b.v. vernietigen of neutraliseren van mijnen of UXO's;
- Mijndetectoren (Cytterra, combinatie van een metaaldetector en een grondradar);
- Het mijninformatiesysteem EOD IS;
- Mijnmatrassen.

De eerste drie middelen zoals hierboven beschreven, worden uitgereikt aan de verschillende genie-eenheden. De rest van de middelen wordt pas aan de eenheid verstrekt als de eenheid voor een uitzending wordt aangewezen. Met de middelen kan dan de opleiding en training worden volbracht en vervolgens kan de eenheid de middelen mee nemen naar het uitzendgebied.

Het ondersteuningspeloton van 111 Pagnbat zal worden uitgerust met de volgende middelen:

1x ZMR (zwaar mechanisch ruimmiddel), De Scanjack 3500NLD t.b.v. area clearance

2x MMR (medium mechanisch ruimmiddel), nog onbekend t.b.v. area clearance

3x LMR (licht mechanisch ruimmiddel), De Bozena 4, t.b.v. area clearance

1x MRRV (*mine resistant reconnaissance vehicle*), ten behoeve van verkenningstaken in een high risk area

3x MMRV (*multifunctional mine resistant vehicle*), ten behoeve van area- en route clearance.

Helaas is er voor de medium mechanische ruimmiddelen geen budget meer in het project mijnbestrijdingsmiddelen VOPS. Het is dan ook de bedoeling om een nieuwe behoefte in te schieten waarin een aanvullende- en meerbehoefte aan mijnbestrijdingsmiddelen wordt beschreven. Het uitgangspunt hierin is om 41 Pagnbat en 11 Gncie ook uit te rusten met middelen zodat zij ook de taak *area*- en *route clearance* kunnen uitvoeren met de middelen die in kwaliteit en kwantiteit voldoen aan de gestelde eisen en het ambitieniveau.

AREA CLEARANCE MET MECHANISCHE RUIMMIDDELEN

DOCTRINE EN COMMANDOVOERING

Mechanisch mijnenruimen is een taak die wordt uitgevoerd door de gevechtssteun Genie. Afhankelijk van de grootte en het soort mijnenveld zal het gnpel (pagn of lumb) een deel van het oostpel onder bevel. In dit werkverband is de bedienaar van het mechanische ruimmiddel een adviseur van de pc of gpc. De pc of gpc van de gn zal op de lokatie *commander on scene* zijn.

De taak van het gnpel of de gnpg is zorgdragen voor de afzetting van het mijnenveld, beveiliging, registratie van de geruimde mijnen, het controleren van het gebied waar de mechanische mijnruimmachine is geweest (2e slag) en de coördinatie tussen de verschillende spelers (TD, GNK, NGO, *Minecell*). Afhankelijk van de grootte van het mijnenveld kan hier ook steun van manoeuvre eenheden worden gevraagd, zeker als de dreiging van vijandelijke entiteiten groot is.

De tweede slag is noodzakelijk omdat de machines niet het ruimpercentage van 100% halen. Het is mogelijk dat de mijn stuk wordt geslagen en dat de ontsteker intact blijft. De tweede slag kan middels een metaal- of een mijndetector worden uitgevoerd. Andere mogelijkheden zijn de inzet van de MMRV met rollers of stalen wielen en de inzet van detectiehonden. De detectiehonden zijn helaas niet in onze organisatie opgenomen.

WERKING MECHANISCHE MACHINES

Beide systemen werken volgens hetzelfde principe, een as met daaraan kettingen met "hamers" is bevestigd op een daarvoor speciaal ontworpen onderstel, door de as te laten draaien slaan de hamers door de grond en op deze wijze worden de aanwezige mijnen geruimd. Dit systeem is niet nieuw, reeds in de Tweede Wereldoorlog kende men vlegeltanks die volgens hetzelfde principe werkten, het draaien van de assen en kettingen wordt ook nog steeds vlegelen genoemd.

Geen van beide systemen garandeert in alle omstandigheden dat alle mijnen geruimd zijn. Het ruimpercentage is sterk afhankelijk van meerdere factoren zoals het soort mijn, het materiaal waaruit de mijn bestaat, de soort- vorm en werkwijze van de ontsteker, de bodemgesteldheid, vegetatie, de verstreken tijd tussen leggen en ruimen en uiteraard de ervaring van de bedienaar van het mechanische systeem.

Een voorbeeld is onze oude AP-mijn, de bekende 22/24C1. Deze is lastig te ruimen met een vlegelsysteem. Als de hamer niet exact op de ontsteker komt, zal deze niet detoneren maar in stukken geslagen worden of beschadigd raken waarbij er dus springstof en ontstekers in het terrein achterblijven. Grotere AP-mijnen zoals de PMA1 en PMA 3 zullen vrijwel allemaal detoneren.

AT-mijnen zonder metalen of kunststoffen omhulsel, dus alleen bestaande uit gegoten springstof zullen ook niet altijd detoneren maar soms ook in stukken geslagen worden.

Vuistregels of richtlijnen c.q. getallen zijn nauwelijks te geven door het grote aantal factoren van invloed, maar als de gevoeligheid van de drukdeksel of ontsteker groot is en de ondergrond steviger, des te beter het resultaat zal zijn.

RUIMMETHODES

Ik zal proberen de ruimmethoden in algemene zin te beschrijven. U kunt zich voorstellen dat per machine die elk zijn eigen afmeting en beperking heeft, qua inzetmethode, bescherming, mobiliteit en logistiek, de inzetmethode zal verschillen. Het gaat te ver om hier in dit artikel diep op in te gaan.

In principe kan er worden geruimd met drie verschillende methodes. We spreken dan over Paneel-, Box- en de Scanjackmethode.

Met de Paneelmethode werkt men in mijnenvelden van max 200 meter diep.

Bij de Boxmethode verdeelt men grotere mijnenvelden in boxen, zoals bijvoorbeeld een schaakbord.

De Scanjackmethode is een methode waarbij de combinatie van de twee eerdere methodes aan ten grondslag liggen. In hoofdlijnen is de uitvoering van de verschillende methodes als volgt:

De machines werken altijd vanuit een *safe lane* of *safe box* welke zich buiten het mijnenveld bevindt. De lengte van *safe lane* is afhankelijk van de lengte van het mijnenveld. De breedte is minimaal 2 maal de lengte van het gekozen ruimmiddel.

Het te vlegelen gebied heeft altijd een overlap van 10 meter buiten het mijnenveld.

Ongeacht de gekozen methode worden er haaks op de *safe lane* ruimstroken gevlegeld. De lengte van deze ruimstroken is maximaal 200 meter. Het zicht vanuit de *safe lane* op de machine maakt langere stroken vrijwel onmogelijk. Meestal zullen de stroken vanwege stof en vegetatie korter zijn.

Als de machine aan het eind van de ruimstrook is, rijdt deze in zijn eigen spoor achteruit terug naar de *safe lane*. Hier wordt de machine gecontroleerd op o.a. de aanwezigheid van alle kettingen en de machine wordt recht voor de volgende ruimstrook geplaatst. De ruimstroken hebben een overlap van minimaal 30 cm voor de Bozena en minimaal

50 cm voor de Scanjack.

Controle van deze overlap is een taak van de tweede bedienaar. Om deze overlap te kunnen zien is de werking, gezien vanuit de *safe lane*, altijd met de wind mee. Het stof waait dan immers over ongevlegeld gebied en de tweede bedienaar heeft zicht op het reeds gevlegelde terreindeel.

Indien er een detonatie plaats vindt stopt de bedienaar de machine en schakelt de vlegel uit. De machine keert in zijn eigen sporen terug naar de *safe lane* waar controle plaats vindt van de kettingen en hammers. Hierna wordt de ruimstrook verder gevlegeld.

In de *safe lane* bevinden zich tijdens het vlegelen uitsluitend de C ter plekke en de tweede bedienaar. Als de afstandsbediening gebruikt wordt zijn beide bedienaars in de *safe lane*.

Nadat een deel van het mijnenveld is gevlegeld, kan worden begonnen met de tweede methode. Welke tweede methode ook gekozen wordt, deze heeft altijd een overlap van 25 meter buiten het gevlegelde terrein i.v.m. mogelijk weggeslingerde mijnen of restanten daarvan.

Indien de tweede methode bestaat uit personeel met metaal- of mijn detectors zullen deze, gekleed in een bommenpak, het gevlegelde terrein betreden. Zij doen dit met twee personen waarbij per ruimstrook 1 persoon in het linker- en 1 persoon in het rechterspoor van de machine loopt en van daaruit ieder de helft van de ruimstrook onderzoeken. De sporen van de machines zijn goed zichtbaar en (relatief) veilig, er is daar immers gevlegeld en 2 maal (heen en terug) door de machine overheen gereden.

OPLEIDEN EN TRAINING

De mechanische ruimmachines worden geplaatst in de bouwmachinegroepen van het ostepel. Het zal dus ook duidelijk zijn dat het personeel die zich in deze gp bevindt, een dubbelfunctie heeft, ook het personeel uit de cogp en de mnleggp heeft ook een dubbelfunctie. Machinisten WLS bedienen de zware en middelzware ruimmiddelen, chs YKZ en MB bedienen de lichte ruimmiddelen.

Het personeel volgt de opleiding en training voor hun eigenlijke taak en daarnaast zal het personeel nog worden opgeleid op de desbetreffende mechanische ruimmachine. Daarnaast is het van belang dat het personeel een opleiding krijgt op het gebied van mijnen. Hiervoor is een speciale opleiding ontwikkeld door de Mineursschool. Gezien het opleidingstraject is het dus wenselijk dat de functies vervolgfuncties zijn zodat er maximaal gebruik wordt gemaakt van de contractduur van het personeel.

Na de initiële opleiding op de mechanische ruimmachines is het zaak, dat er een gedegen training wordt gevolgd. Deze training bestaat o.a. uit jaarlijks drie pure technische oefeningen waarbij de bedienaar zijn vaardigheden op peil houdt in de verschillende ondergronden. Bij deze oefening

Zicht op ruimstroken vanuit safelane/box

loopt de moeilijkheidsgraad v.w.b. terrein, vegetatie ect. langzaam op. De oefening wordt afgesloten met een scherpe AP- of AT-mijn. Daarnaast zal er in combinatie met de gevst gnehdn ook het optreden met deze middelen getraind moeten worden. Het besturen van deze machines is een vaardigheid, die alleen door deze trainingen op peil kan blijven. De aard van de werkzaamheden is te gevaarlijk om het niet te doen en onvoldoende beheersing van de machine lijdt dus tot zeer gevaarlijke omstandigheden.

MATERIAAL

LMR : BOZENA 4

De Bozena 4 (officiële fabrieksnaam) wordt gefabriceerd in Zvolen in Slowakije en is daarmee het eerste voertuig van

de KL dat uit het voormalige Oostblok komt. Deze machine is afgeleid van een commerciële mini graafmachine die veel aan een Bobcat doet denken. Al het metaal aan de machine is van Slowaakse makelij, de motor (Deutz), hydraulica (Bosch) en elektronica (AEG) zijn allen Duits en worden in Slowakije geassembleerd. De Bozena 4 is het vierde type van deze machine. Van de types 1 t/m 4 zijn er wereldwijd veel verkocht en deze machines zijn in ieder conflictgebied terug te vinden. De Bozena 3 zal daarvan het bekendst zijn, daar deze veel in Bosnië is

ingezet.

De machine is deelbaar, dat wil zeggen dat t.b.v. het transport en onderhoud de vlegel op eenvoudige wijze is te scheiden van het onderstel. Het principe van het scheiden van vlegel en machine is vergelijkbaar met het aan- en afkoppelen van bijvoorbeeld een puinbak aan een Werk-lust.

Er kan geen bedienaar in de machine zitten, de Bozena wordt dus in alle gevallen op afstand bestuurd.

Het gehele systeem is 6 meter lang, 2,7 meter breed, 2,15 meter hoog en weegt bijna 6 ton.

De 40 aan de as bevestigde kettingen geven een werkende breedte van 222 cm waarbij de hamers maximaal 25 cm in de grond slaan. De as draait tijdens ruimwerkzaamheden met 350 tot 500 tpm en draait in voorwaartse richting. Indien gewenst kan de as ook tegengesteld draaien.

De ruimcapaciteit van de Bozena is 3000 tot 6000 m² per dag. Deze getallen zijn echter sterk afhankelijk van de grondsoort, vegetatie, weer, het zicht en de gekozen ruimmethode. De snelheid tijdens het ruimen is niet hoger dan 300 m per uur.

De Bozena is ontworpen om detonaties van AP-mijnen onbeschadigd te doorstaan en kan eventueel een 9 kg AT-mijn doorstaan, maar is daar niet initieel voor ontworpen. In de SOP van de Bozena is opgenomen dat het ruimen van AT-mijnen alleen gebeurt indien dit operationeel noodzakelijk is.

Na de detonatie van een mijn zullen er hamers en kettingen beschadigd kunnen raken of verdwijnen. Na iedere detonatie volgt dan ook een controle op aanwezigheid en toestand van de kettingen en hamers.

De Bozena wordt altijd door twee personen bediend, waarbij er een stuurt en de ander gidst. Beide bedienaars staan, gekleed in bommenpak, achter de machine in een *safe lane*. Een andere optie is, om de bestuurder plaats te laten nemen in een mijnresistent voertuig welke dan ook in de *safe lane* zal staan. Afstanden tussen bedienaar en Bozena zijn afhankelijk van de mijnendreiging en de mate van bescherming van de bedienaar. (bommenpak danwel mijnresistent vtg)

De Bozena wordt vervoerd op een bijgeleverde aanhanger. Deze kan achter een Scania maar ook achter b.v. een Bushmaster. De aanhanger is voorzien van slechts 1 as en daardoor niet of nauwelijks terreinvaardig. Andere manieren van vervoer zijn op een *flatrack*, in een container, onder een Chinook of in een Hercules. Bij vervoer anders dan op de aanhanger zal de vlegel van de machine gescheiden dienen te worden. Na aankomst bij het vermoedelijke mijnenveld is de Bozena in alle gevallen binnen 10 minuten inzetbaar.

ZMR: SCANJACK 3500NLD

De Scanjack 3500NLD wordt gebouwd in Vikmannshyttan in het midden van Zweden. Deze machine is ontworpen op het onderstel van een Finse Timberjack John Deere bosbouwmachine. Het verschil met de oorspronkelijke machine is dat de Scanjack is verzwaard, voorzien van een extra motor en een dubbele vlegel. Tot nu toe zijn er 10

Scanjacks afgeleverd in 4 versies, waarvan de NLD versie de meest doorontwikkelde is.

Scanjacks zijn actief in Sudan, Koeweit en Irak en vanaf volgend voorjaar ook in Bosnië.

De Scanjack is uniek in zijn soort, het is het enige zware ruimmiddel dat is uitgerust met twee vlegels. Deze vlegels worden hydraulisch aangedreven door een Scania motor,

alle overige hydraulica en de voortstuwing wordt aangedreven door de originele John Deere motor.

Ook deze machine is deelbaar, de vlegelunit kan geheel gescheiden worden van het onderstel. Dit gebeurt door het loskoppelen van een groot aantal bouten, moeren en hydraulica koppelingen. Hierbij moet gebruik gemaakt worden van pneumatisch gereedschap welke gevoed wordt door een op de machine aanwezige compressor.

De bediener kan de machine besturen vanuit de cabine, maar hij heeft ook de mogelijkheid deze te besturen m.b.v. een afstandsbediening. De Scanjack is ruim 14 meter lang, 4,4 mtr breed, 3,7 meter hoog en weegt 39 ton (incl vlegelunit en tracks). Beide assen bevatten 76 kettingen met hamers, deze geven een werkende breedte van 350 cm waarbij de hamers maximaal 50 cm in de grond slaan.

Beide assen draaien tijdens ruimwerkzaamheden in voorwaartse richting met 360 tpm. Ruimcapaciteit en snelheid van de Scanjack zijn net zoals bij de Bozena van veel factoren afhankelijk en varieert van 5000 tot 12000 m² per dag.

De Scanjack is getest met een AT-mijn van 10 kg (blast) onder de cabine waarbij de bestuurder ongedeerd bleef, uiteraard zullen er na een detonatie onder de vlegels mogelijk enkele kettingen en hamers verdwijnen. Kettingen en hamers zijn, net als bij de Bozena, eenvoudig door de bediener ter plekke te vervangen.

Hoewel de machine getest is met een TMRP-6 (gevormde lading), geeft de SOP aan, dat het ruimen van mijnen met een gevormde lading alleen gebeurt indien het operationeel noodzakelijk is. Dit is onder andere. i.v.m. het risico dat de

“prop” van de mijn de vlegel raakt en deze beschadigd of uit balans wordt gebracht.

De bediening van de machine geschiedt afhankelijk van de te ruimen mijnen(velden) vanuit de cabine (alle AP-mijnen, AT blast) of m.b.v. de afstandsbediening (overige mijnen, onbekende mijnen, UXO's) waarbij de bediener een bommenpak draagt of in een mijnresistent voertuig zit.

De Scanjack (24 ton) wordt vervoerd op een dieplader waarbij de vlegelunit en de tracks verwijderd zijn. De vlegelunit (11 ton) wordt in twee delen beladen op een speciaal ontworpen *flatrack*, de tracks (4 ton) moeten gescheiden vervoerd worden.

Voor het op en afbouwen van de vlegelunit en het beladen en ontladen van de *flatrack* is geen extra steun nodig in de vorm van een wiellaadschop of kraan.

Het op- en afbouwen van de tracks gebeurt handmatig waarbij alleen steun nodig is tijdens het beladen van de tracks op een pallet of *flatrack*.

Het ter plekke ontladen en opbouwen van een Scanjack met drie personen kost gemiddeld 4 uur.

CONCLUSIE

De Genie krijgt op het gebied van mijnbestrijding een aantal voertuigen en machines erbij waarmee de taak van *area clearance* nu op een uitstekende manier kan worden uitgevoerd. De doctrines, SOPs en handboeken zijn of worden op dit moment uitgewerkt. De uitdaging ligt op dit moment bij de kwantiteit van de *area clearance* middelen. Alleen 111 Pagnie heeft op dit moment de beschikking over deze middelen. Het is daarom zaak dat 411 Pagnie en 11 Gncie (deels) met dezelfde middelen worden uitgerust.

Op het gebied van *route clearance* heeft de Genie op dit moment alleen de beschikking over de MMRV die wordt ingedeeld bij 111 Pagnie. *Route clearance* dient echter met meer middelen te worden uitgevoerd en de mijnresistente voertuigen zijn ook een belangrijk middel bij *Search*. Het is daarom erg belangrijk dat de aanvullende en meerbehoefte aan mijnbestrijdingsmiddelen wordt goedgekeurd door het hogere niveau zodat we eindelijk bij *route clearance* en *Search* de juiste kwantiteit en kwaliteit tot onze beschikking hebben.

(.)

Schrijver van dit stuk was als PC Ostpel 111 Pagnie vanaf het begin betrokken bij de instroom van deze middelen en is op dit moment gedurende een jaar vrijgemaakt om de invoering van de Toolbox Mijnbestrijdingsmiddelen te begeleiden, hij zit daarbij midden in de driehoek van OTC Genie, DMO en de gebruiker.

VGOO-comit

50-jarig

Ah-hoe-ah!?? Nee, Aruba!

111 Pagncie(Lt) op oefening in het Caribische gebied.

auteur bij de redactie niet bekend

Van 29 mei tot 20 juni heeft 111 Pagncie(Lt) deelgenomen aan de oefening Joint Caribbean Lion (JCL). Deze gezamenlijke oefening van de Landmacht, Marine, Luchtmacht en Marechaussee had als doel het optreden op het land vanuit de zee te beoefenen. De landcomponent bestond uit 44 Bataljonstaakgroep (BTG). De BTG was samengesteld uit 44 Ststcie, A-cie 45 Painfbat, B-bat 14 Afdra, 21 Marnscie, 111 Pagncie, 43 Gnkpel en een *Crowd and Riot Control* (CRC) peloton van de Marechaussee. Het geheel werd logistiek ondersteund door een *National Support Element* opgebouwd uit 1 Logbrig en 43 Hrstcie. Hier volgt een impressie van een enerverende oefening in een niet alledaags oefengebied.

De oefening JCL startte voor de landcomponent met een *Combat Enhancement Training/ Fysical Integration Training* (CET/FIT) op Aruba. Deze training had als doel personeel te laten acclimatiseren en de verschillende eenheden te integreren. Het programma bestond voor het grootste gedeelte uit standaard onderwerpen, zoals schieten en marsen. De combinatie van hitte met het terrein maakte toch dat het voor menigeen flink afzien was. Bij de deelnemers liet de waterhindernisbaan van het Korps Mariniers

de meeste indruk achter. Een geheel nieuwe ervaring door de combinatie van water en stormbaan. De pagncie heeft hier een prima indruk achtergelaten door een hoog percentage deelnemers dat de gehele baan met goed resultaat wist af te leggen.

Na een deel van de CET/FIT doorlopen te hebben diende een geniezwaar voortdetachement richting Curaçao verscheept te worden om hier de randvoorwaarden te scheppen voor de komst van de hoofdmacht. Na een verplaatsing met de HMS Rotterdam werd contact gemaakt met het FRA AMPHIBAT, dat de *initial entry* had gedaan. 44 BTG had als opdracht als *follow on forces* het gebied van de Fransen over te nemen en de invloed van de NAVO uit te breiden op het eiland. De Fransen hadden ondertussen de haven en het vliegveld van WILLEMSTAD al in handen.

Om de hoofdmacht in een gespreid bedje te laten aankomen, moest het voortdetachement met alle hens aan dek. Alle informatie moest van de Fransen worden overgenomen en de pagncie moest in twee dagen een complete compound voor een BTG nabij het vliegveld inrichten. Na een eerste verkenning bleek al snel dat graven op locatie moeilijk was. De ondergrond bestaat hier namelijk uit vulkanisch gesteente. Dat dit gebied nog meer nadelen had, bleek later toen er een tropische bui over was uitgestort. Het hele terrein kwam blank te zijn. Bij navraag bij de lokale bevolking bleek dat er in het regenseizoen wel 75 cm kon staan. Hier hebben we gelukkig geen last van gehad.

Na twee dagen arriveerde de hoofdmacht middels *Landing*

Craft Utilities (LCU) van het Amerikaanse amfibische schip de Ft McHendry. Op de LCU's kreeg de hoofdmacht een klein beetje een idee hoe de geallieerden zich moeten hebben gevoeld tijdens de landing in Normandië. Met veel te veel mensen als haringen in een ton gepropt werd er menig maaginhoud aan de vissen gevoerd. Onderbroken door de media- en bezoekersdag, waar de BTG toonde wat de capaciteiten zijn van de landeenheden, kon begonnen worden met het uitbreiden van de invloed op het eiland. Door een combinatie van robuust en agressief optreden tegen de milities en het intensiveren van de civiel-militaire samenwerking trachtte de BTG de harten van de bevolking te winnen en de milities te verzwakken. Uiteraard heeft de pagncie in beide taken zijn steentje bijgedragen.

In het kader van de CIMIC activiteiten heeft het ondersteuningspeloton in samenwerking met een pantsergeniepeloton een lengte van ongeveer 32 kilometer weg aangelegd door het ruige gebied op de Oostpunt. Dit gebied is van een groot-grondbezitter en in het kader van het winnen van de *hearts & minds* van de bevolking besloot de CIMIC-organisatie dit project aan te nemen. Een enigszins andere wijze van wegaanleg dan de machinisten doorgaans gewend zijn. Dwars door de cactussen – wat gemakkelijk ging, maar veel uitwendige beschadigingen opleverde – en over de zeer scherpe lavarotsen. Hier bleken vooral de banden niet tegen opgewassen. Drie banden werden hierop kapot gereden.

Naast de CIMIC werd de Genie ook als *combat support element* gebruikt in een drietal grote acties. De eerste vond plaats op Aruba. Na een strandlanding met LCU's op EAGLE BEACH (erg toeristisch) werd er door een marinierspeloton, versterkt met Genie en Marechaussee een inval gedaan in een vermeende wapenopslagplaats. Deze was gehuisvest in een grot die door de geniegroep grondig doorzocht werd, maar die geen wapens bleek te bevatten. Na nieuwe informatie is er een inval gedaan in

een oude fabriekshal. De aanwezige smokkelaars/ militieleden konden door de inzet van traangas echter simpel overmeesterd worden.

Een tweede actie was een inval in het kader van een groot-schalige *Cordon & Search* actie in de wijk SANTA ROSA in WILLEMSTAD. In een voormalig klooster, dat gebruikt werd als vergaderlocatie door kopstukken van de milities, moesten de eventueel aanwezige personen gearresteerd worden. De Genie had in deze operatie twee taken. In iedere aanvalsploeg van de mariniers waren twee genisten ingedeeld om een eventueel gesloten deur te openen en om een eerste zoekactie te doen naar valstrikken in het gebouw. De tweede taak was na het overmeesteren van het gebouw door de mariniers het gebouw te doorzoeken op wapens en eventuele andere bewijslast tegen de kopstukken. De actie werd een groot succes, maar de grote militieleider werd hier niet gearresteerd.

De laatste actie was de operatie 'Decisive Strike'. In deze actie diende het hoofdkwartier van de militie opgerold te worden. 'Decisive Strike' was het toonbeeld van gezamenlijk optreden van de krijgsmacht delen. Het CRCpeloton pakte de demonstranten aan, F-16s steunden met *Close Air Support* (CAS) en ook vanaf de schepen werd de actie gesteund met *Naval Gunfire*. Uiteindelijk pakten de landmachers en de mariniers op de grond de militieleden op, waarmee het scenario er voor de Landmacht op zat.

Zoals gebruikelijk hebben de eenheden na drie weken ook recht op 'even uitrusten'. De *Rest & Recuperation* (R&R) wordt doorgebracht op Aruba waar de LO/S organisatie een prima programma in elkaar had gezet. Duiken, snorkelen, shoppen in Oranjestad en *parasailing* waren de onderdelen waaruit gekozen kon worden. Kortom, een zeer luxe afslui-

ting van een oefening in een voor de Genie niet alledaags oefengebied.

(-)

De Militaire Gasschool

Piet Pols, aoo bd, en Hans Sonnemans, museummanager.

Eén van de thema's in de vernieuwde inrichting van het Geniemuseum is "Genie en NBC". De voormalige historische collectie van de NBC School (inmiddels "Joint"), is enkele jaren geleden overgedragen aan het Geniemuseum en is de basis voor de nieuwe presentatie. Er blijkt bij de diverse bezoekersgroepen een grote belangstelling voor dit vaak onbekende onderwerp. In dit artikel wil ik, samen met de beheerder van deze deelcollectie, Aoo bd Piet Pols, terugblikken op het ontstaan van de Militaire Gasschool, de voorloper van de Joint NBC School.

GASBESCHERMING ONVOLDOENDE

In de Eerste Wereldoorlog ondervonden de diverse, daarbij betrokken, landen voor het eerst "aan den lijve" de uitwerking van het chemische wapen. De legerleidingen van die landen zagen de volstrekte noodzakelijkheid in, om alles in het werk te stellen om de gasbescherming bij de krijgsmacht zo goed, en vooral zo systematisch mogelijk, te verzorgen.

In ons land, dat voor de ellende van de "Grote Oorlog" gespaard was gebleven, werd er weliswaar het een en ander gedaan om de krijgsmacht een zekere mate van gasbescherming te geven, maar dat was tot 1925 volstrekt onvoldoende. Aan opleiding werd tot dat jaar praktisch niets gedaan. Men beschikte over een gasmasker dat tijdens de oorlog redelijk goed had voldaan, maar aangezien dit niet "aan den troep" werd verstrekt, maar alleen was "opgelegd", was praktisch niemand geoefend in het gebruik ervan.

OPRICHTING GASSCHOOL

In november 1924 was er een bijeenkomst van de "Vereeniging ter Beoefening van de Krijgswetenschap". Hier werd door de Kapitein van de Generale Staf P. Best een voordracht gehouden over het onderwerp "De invloed van chemische strijdmiddelen op de oorlogvoering". De Kapitein Best kwam tot de conclusie dat het "volstrekt noodza-

kelijk zou zijn" om al in vreedstijd de opleiding van "den troep" met betrekking tot de gasbescherming grondig aan te pakken. Aangezien er volgens de spreker nog onvoldoende kennis van deze materie aanwezig geacht moest worden, zou men moeten beginnen met de oprichting van een Gasschool, waar instructeurs in de gasbescherming konden worden opgeleid.

Tot die tijd werd er alleen iets aan het vraagstuk van de gasbescherming gedaan aan de "Stormscholen" in Den Haag en Amersfoort, maar ook hier was geen sprake van systematisch opleiden van deskundigen op het gebied van de chemische oorlogvoering. Het karakter van de stormscholen leende zich hier ook niet voor.

De in de voordracht van Best naar voren gebrachte ideeën, zijn dus in feite de voornaamste stoot geweest die heeft geleid tot de oprichting van de Militaire Gasschool. In het voorjaar van 1925 werd namelijk op het Departement van Oorlog besloten tot de oprichting van de school. Onmiddellijk werd met de voorbereiding begonnen, zonder de goedkeuring van de Staten-Generaal, want die zou pas in 1926 de eerstvolgende begroting moeten behandelen. Men achtte deze zaak echter te urgent om hierop te wachten.

In verband met de technische kant, die aan het vraagstuk van de chemische oorlogvoering was verbonden, werd de "Inspectie der Genie" aangewezen, waaronder de Militaire Gasschool zou moeten vallen. Bij "aanschrijving van den Minister van Oorlog, d.d. 9 april 1925" werd de Kapitein S. Schilderman van de Treinafdeling der Iste Artillerie Brigade aangewezen voor de functie van Directeur van de op te richten Militaire Gasschool. De definitieve aanwijzing van deze directeur vond plaats op 29 mei 1926, nadat voor de oprichting van de Militaire Gasschool de goedkeuring van de Staten-Generaal was gevraagd en verkregen. In januari van dat jaar was echter al aan de Inspectie der Genie te kennen gegeven dat de duur van de eerste cursussen, 6 maanden, verkort moest worden tot 4 maanden.

OFFICIEREN VAN GEZONDHEID EN PAARDENARTSEN

Gedurende de Eerste Wereldoorlog was de ervaring opgedaan dat het "voor behandeling van gaszieken en gasbesmetten", zowel ten aanzien van personeel als van dieren, noodzakelijk was, dat de behandelende doktoren en paardenartsen over de nodige kennis met betrekking tot de speciale therapie van hun patiënten moesten beschikken. Aangezien ook in Nederland bij de opleiding voor arts en dierenarts aan de universiteiten weinig of geen aandacht aan dit specialisme werd besteed, werd besloten om voor beroeps- en reserveofficieren van gezondheid en paardenartsen in dit tekort te voorzien. De cursusduur werd vastgesteld op één week!

In 1928 vond de Directeur van de Hogere Krijgsschool dat de leerlingen van dat instituut ook een cursus aan de Militaire Gasschool zouden moeten volgen. Omdat het slechts de bedoeling was deze leerlingen een algemeen inzicht te geven, hoefde ook deze cursus niet langer te duren als een week.

In 1926 en 1927 werden ook nog een paar cursussen verzorgd voor officieren van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Deze cursussen duurden drie maanden. De in deze cursus opgedane kennis zou moeten dienen bij het organiseren van de gasbescherming van het leger in Nederlands-Indië.

DE OPLEIDING

De directeur, met enkele vast aan de Gasschool verbonden officieren, gaven les in de vakken welke het algemeen gedeelte van het vraagstuk van de gasbescherming omvatten en daarom ook het leeuwendeel van het onderwijs uitmaakten. Voor de overige leerstof werd les gegeven door officieren en leraren die niet vast aan de Gasschool waren verbonden. Deze vakken hielden onder meer in:

- Collectieve bescherming, door een officier van de Genie;

- Farmacologie van de strijdgassen en eerste hulp aan gaszieken, door een gespecialiseerd arts;
- Bescherming van dieren, door een gespecialiseerde dierenarts;
- Gasgevaar uit de lucht, door een officier van de Luchtvaartafdeeling;
- Theoretische en praktische scheikunde, door een scheikundige van de Artillerie Inrichtingen.

Omdat in de Damlustkazerne in Utrecht, waar de gasschool bij de oprichting werd ondergebracht, geen laboratorium beschikbaar was, heeft men zich in het begin beholpen met gebruik te maken van een lokaal van het Organisch-Chemisch Laboratorium. Toen dit niet meer beschikbaar was, werd ministeriële toestemming verkregen om in de Damlustkazerne een laboratorium in te richten. Voor praktische oefeningen in de gasbescherming mocht men van het Fort Rhijnauwen gebruik maken, onder voorwaarde "dat bij bedoelde oefeningen geen gebruik van strijdgassen zou worden gemaakt!"

GASMASKER E

Rond de tijd van de oprichting van de Gasschool had het Nederlandse leger voor oorlogsdoeleinden de beschikking over gasmasker E (uiteeraard was het eerste gasmasker "A" genoemd). Deze maskers, die na de Eerste Wereldoorlog in Engeland waren aangekocht, waren echter niet aan "den troep" uitgereikt om ermee te oefenen. Ze lagen als mobilisatievoorraad opgeslagen en waren zelfs niet eens gecentraliseerd over de verschillende mobilisatiecentra!

Daar kwam bij dat gasmasker E, in de staat waarin zij waren aangeschaft, niet meer aan de eisen voldeed die toen aan een goed oorlogsgasmasker moesten worden gesteld. Direct na de oprichting van de Gasschool werd er naar gestreefd om de gasmaskers "up-to-date" te maken en zo spoedig mogelijk voor oefendoeleinden aan "den troep" te verstrekken. De Gasschool drong er vanaf het begin op aan dat er geen speciaal oefengasmasker zou worden verstrekt, maar dat het oorlogsgasmasker ook voor oefendoeleinden zou worden gebruikt. Op dat advies van de Gasschool werd hiertoe dan ook uiteindelijk besloten.

(.)

Basic Search & Counter Improvised Explosive Device (CIED)

aooi Martin van Veldhoven, G3 Division, HQ CCL MADRID

Oostenrijkse militair voert Person Check uit.

SF uit Kazakstan bereiden hun C-IED drill voor.

Een van de activiteiten die HQ CCL MADRID ontplooid is het organiseren van *partnership for peace (PfP)* oefeningen. Dit jaar was Moldavië de *host-nation* voor deze jaarlijkse oefening. Het eerste deel van de oefening is een Brigade CPX en het tweede deel is een FTX voor een multinationalaal bataljon (MNBN). Tijdens de voorbereidingsfase van de FTX LANCER 2006 doorloopt het multinationale bataljon een instructie- en een trainingsfase. Tijdens de oefening komt het onderwerp *Basic Search* en *Counter Improvised Explosives* uitgebreid aan de orde.

Het CIED concept is dit jaar geïntroduceerd binnen NAVO. Binnen dit concept wordt *Search* beschouwd als een deel van het CIED Concept. Dit is gelijk al een punt van discussie omdat het onderwerp *Search* veel breder is dan alleen het vinden van geïmproviseerde explosieven. Ook *Search* is relatief nieuw binnen NAVO. De STANAG wordt naar verwachting begin 2007 geratificeerd. Tijdens deze PfP-oefening is besloten om tijdens de instructie CIED te beschouwen als onderdeel van *Search*.

Tijdens de voorbereidingsfase ontvangt het gehele bataljon een briefing waarin het CIED concept wordt geïntroduceerd en uitgelegd. Op deze wijze wordt het gehele bataljon in dezelfde uitgangspositie gebracht v.w.b. het onderwerp CIED. Vervolgens ontvangt de bataljonsleiding een briefing met als onderwerp *Command & Control of Search Operations*.

Tijdens de trainingsfase doorlopen alle groepen een carrousel. Het onderwerp *person- en vehicle check* worden door Zwitserse militaire instructeurs verzorgd. Op het instructiepunt CIED worden de groepen getraind in het uitvoeren van de 5/20 Drill, het oversteken van een verdachte kruising en het uitvoeren van de contactdrill CIED.

Aooi van Veldhoven instrueert een sectie bestaande uit officieren en onderofficieren in opleiding uit Polen, Zwitserland, Canada en Moldavië.

Het uitvoeren van deze drill leidde bij een aantal contingenten tot de nodige vragen omdat tijdens de *Mine Awareness* lessen wordt geleerd om je niet van de verharde weg te begeven. Voor de uitvoering van de praktijkles is derhalve extra tijd genomen om het verschil in concept van het leggen van mijnenvelden en van het plaatsen van IED's uit te leggen. Tevens wordt uitgelegd dat als een eenheid de basis verlaat de commandant te allen tijde op de hoogte moet zijn van de gevaren in zijn AOR. De *Hazardous Area Map* in de OPS dient dus actuele informatie te bevatten zodat een goede risicoanalyse gemaakt kan worden.

(.)

PRINCIPE VAN SILMA

In de Bedrijfskunde die men doceert op diverse universiteiten en opleidingscentra en gepraktiseerd wordt bij de meeste bedrijven mis ik steeds vaker iets essentieels. Dat gemis wordt in de wandelgangen ook wel het principe van "**Silma**" genoemd. Een ondergeschoven kindje dat genegeerd wordt door menig leidinggevende. Om dit weer wat nieuw leven in te blazen zal ik hier een korte uiteenzetting houden van deze niet onbelangrijke wetmatigheid in het managementproces. Ik zal eerst de afzonderlijke factoren behandelen en die vervolgens hun plaats geven in de formule behorende bij het principe van "**Silma**".

Zoals wel allemaal weten speelt IQ een belangrijke rol in eenieders leven, dat ga ik dus niet verder uitdiepen. Waar ik het wel over ga hebben is het EQ, Emotioneel intelligentie Quotiënt. Het vermogen om in de situatie die het gewenste dan wel vereiste gedrag of vaardigheid vraagt, succesvol te zijn. Succesvol in het licht van normaal en ethisch verantwoord gedrag met als doel "satisfaction", financieel, relationeel of anderszins. De factor H (hoger opgeleid) welke, gelet op ervaringsmodellen, rechtvaardig is aan V (veel) of M (meer) in de context van bedrijfskundig-directe-contacten welke leiden tot een verhoging van de empathische, inzichtelijke en toepasbare vermogens. Indicator kan zijn dat groepsniveau geïndiceerd wordt met 10 en pelotonsniveau met 3. Dit vermenigvuldigt met het aantal specifiek taak- of functie gerelateerde opleidingen. Vervolgens is er natuurlijk een verjaring van kennis en empathische vermogens die kwadratisch (2%) afneemt naarmate een tijdscyclus verstrijkt. Die tijdscyclus kan men stellen op 5 jaar. Voorbeeld hiervan is een commandant die 10 jaar geleden nog soldaat was en geheel ter bescherming van zichzelf door de hersenen gemanipuleerd wordt om slechte ervaringen, ontberingen te vergeten en alleen de leuke dingen nog kan herinneren. Herinneringen van een heerlijk avondje stappen met "de maten" en vreselijk de beest uithangen zijn nog zeer levendig. Zeker gelet op ervaringen opgedaan tijdens reünies. Eenvoudige herinneringen van elementaire vaardigheden en ontberingen worden door onze hersenen verstopt of verdraaid dan wel mooier gemaakt. Die verjaring noemen we de factor D van deformatie. Bijna omgekeerd evenredig hieraan is de constante B. Deze draagt zorg voor een voortzetting van het vermogen om juist te handelen. De factor aangeduid in:

- 1 voor een beleidsfunctie
- 2 voor een organiserende functie
- 3 voor een uitvoerende functie.

De laatste factor is de uiteindelijke resultante AQ, het Alwetend Quotiënt. Het niet altijd te rationaliseren, maar vaak onomstotelijke bewijs dat iemand meer en of vaker gelijk heeft dan een ander.

De formule is dan als volgt:

$$AQ = \frac{H \times IQ \times EQ \times B}{D \times 1000}$$

Als je vervolgens de juiste of bij benadering juiste waarden invult dan zal blijken dat het mogelijk is, ik zeg mogelijk is, dat een soldaat, kpl, sgt of lnt vaker of meer gelijk heeft dan een meerdere aangaande taak of bedrijfsgerichte processen dan wel gebeurtenissen.

PS. SILMA betekent, soms is lagergeschoold meer alwetend.

Aoi Alfredo Leenderts

Toxic Agent Training

sm Versaevel, CSM 101 NBCverdcie

In de week van 17 juni tot 24 juni zijn 42 militairen onder leiding van Detco Kap van Heynsbergen (OTCGenie, Joint NBC school) op *live agent training* geweest in Fort Leonard Wood in Amerika.

De groep bestond uit 23 militairen afkomstig van 101 NBCverdcie, aangevuld met luchtmacht- en marinepersoneel.

Doel van de training is om vertrouwen te krijgen in het NBC-pak (US, imitatie M2000) en het NBC-masker (FM-12). Daarbij doe je dan meteen de eerste live ervaring op hoe het nu voelt om in een besmette omgeving met sarin en VX, je NBC-drills uit te voeren.

Van de 8 dagen gaan er 4 af vanwege het reizen. Dat is misschien jammer maar om eerlijk te zijn is het genieten om een deel van Amerika te ontdekken. De vlucht is van Amsterdam naar Chicago en dan naar St. Louis. Daar wordt overnacht om vervolgens per aircocoelde bus naar St Robert te gaan. Terugweg is idem muv Chicago dit was Washington.

centrum St Louis met op de achtergrond de "Arch" Gateway to the West

Wat onmiddellijk opvalt is dat je als militair met veel respect benaderd wordt. Zo hadden we op de heenweg tussen Chicago en St. Louis 2 Amerikaanse militairen in uniform aan boord. Deze werden door de purser toegesproken en bedankt voor hun werk *all over the world* en dat God ze mag behoeden in al hun missies. Hierna volgde een applaus van alle passagiers aan boord. Daarna werden ook wij als Nederlandse militairen genoemd en ook wij kregen lovende woorden en een applaus van de passagiers. De man naast mij vroeg of ik ook hoorde bij die Nederlandse groep en bedankte me in persoon voor het werk wat ik deed. Het gaf me rillingen. Tevens kregen we voorrang bij de in- en uitcheckbalie en kun je als militair gratis naar evenementen zoals baseball games (na de 7de inning). Ook kun je bij eetgelegenheden de wachtrij voorbij lopen en binnengaan. Niemand geeft dan opmerkingen.

Alles is inderdaad groot in Amerika zoals je eigenlijk verwacht bv het *baseball stadion* in St. Louis. Daar heb je 5 ringen van tribunes waar in totaal 150.000 mensen in kunnen. Natuurlijk de voertuigen en een camper of caravan zoals hier in Europa heb ik daar niet gezien. Daar heb je mobile homes..

Wat ook opvalt is dat je bijna alleen *fast food* gelegenheden

tegenkomt. Het is moeilijk om een broodje gezond te vinden, tja en dat maakt dat ook de inwoners over het algemeen groot zijn.

Wat wel bijzonder prettig is dat alle voertuigen en vertrekken

Busch Stadion. thuisbasis van de St Louis Cardinals

uitgerust zijn met aircoco's. De regio ligt geografisch op de zelfde hoogte als Zuid-Spanje/Noord-Afrika.

De keuze om in het verre Amerika te trainen is vanwege de veiligheid. De *Chemical Defence Training Facility* (CDTF) functioneert geheel zelfstandig en heeft vele eigen voorzieningen en back-ups. Ze zijn uitgerust met oa: diverse compartimenten om afzonderlijk te trainen, een eigen laboratorium, filtersysteem, medische dienst, logistieke afdeling, ontsmettingsafdeling tbv personeel en kleding, elektriciteitsvoorzieningen, kleedruimtes en instructie ruimtes.

Voor je de CDTF binnengaat, volgt er als eerste een security check. Er wordt dan gecontroleerd of je in het bezit bent van wapens, Lethermans, medicijnen, nagellak, lippenbalsem, etc. Deze lever je dan in en krijg je weer retour als je de CDTF verlaat.

De opbouw is zoals we die zelf ook hanteren, nl eerst intro en instructiefilm om daarna een generale repetitie (*cold run*) te houden en vervolgens de uitvoering (*hot run*)

De groepen zijn maximaal 10 personen en alles wordt tijdens de hot run gemonitord en opgenomen d.m.v. een camera-circuit. Voordat je de hot run ingaat wordt de luchtdichtheid getest. Dit is dan te vergelijken met de "bananengeurtest", maar dan met stanic chloride, een stof die veel doordringender is en waar je onmiddellijk op reageert wanneer de luchtdichtheid niet in orde is. Tijdens het oefenen in de hot run wordt diverse keren een medical check gedaan. De instructeur controleert dan je pupillen of deze afwijkend zijn of niet. Het dragen van contact lenzen is verboden.

Tijdens deze week wordt er 3x een bloedafname gedaan. De eerste 2 keer is voor hun databank en geeft een beginsituatie aan. De derde keer is nadat je de hot run gedaan hebt. Deze

proef met stanic chloride

afname wordt dan vergeleken met de eerdere afnamen en natuurlijk gecontroleerd op een eventuele besmetting. Dit is echter nog niet voorgekomen. Mocht het wel zo zijn dat je besmet wordt bevonden dan ga je onmiddellijk 6 weken in quarantaine.

Als er items de *hot run* mee ingaan zoals bv trouwringen, piercings (waar dan ook) horloges etc dan worden die zonder discussie bij je verwijderd en vernietigd.

Tijdens de *hot run* voer je onder leiding van 2 instructeurs diverse oefeningen uit. Deze zijn oa een test uitvoeren met detectieapparatuur (NL/Amerikaans) zoals bv de IGUVU, de DEZI-test, het gebruiken van de atropine injectie op een dummy, het nemen van een aantal proeven, ontsmetten van een wapen met koolstof en het ontsmetten van voertuigen.

Gedurende de oefeningen wordt je geïnstrueerd en wordt je attent gemaakt op diverse veiligheidsaspecten zoals de luchtstroom, detectieapparatuur en monitoren.

Na de oefeningen die toch al gauw 2 uur duren volgt het uitleken van de besmette kleding.

ontsmetten in "hotrun" area

passen van de US-NBC kleding (M2000 met US-print?!)

Dit doe je samen met je *buddy* en is al diverse keren beoefend. Toch is dit spannend omdat je hier dus geen fouten kunt permitteren. Alles gaat volgens de drill uit totdat je alleen nog je T-shirt aan en masker op hebt. Met je T-shirt doe je op aanwijzing van de instructeur je masker af. Ogen hou je open maar je adem hou je, vervolgens ga je door een deur en moet je in het volgende vertrek 360 graden maken onder een koude douche. Nadat je dit gedaan hebt ga je weer door een deur en kom je in de doucheruimte, nadat deze deur dicht is mag je weer ademen. Je houdt ongeveer 30 a 40 seconden je adem in. De deuren gaan niet makkelijk open vanwege de overdruk in de ruimtes. Als je dan staat te douchen ontspan je van de hot run die toch mentaal indrukt maakt.

Omdat er een dag gewacht moet worden op de resultaten van de bloedafname is er tijd voor excursies. Zo zijn we geweest naar;

- een POW-kamp waar tijdens de 2 WO nazi's werden gedetineerd

- 84^e Chemical Bn waarbij we voorgelicht werden over hun NBC-materiaal

- 43rd AG Bn, waar we de gedaantewisseling zagen van burger naar soldaat onder leiding van de *drillsergeants*, en... dat gaat op een andere wijze dan hier in Nederland.

Na dit alles werd het afgesloten dmv een farewell partij bij Chopstix. Hier werden de certificaten en vaardigheidselementen uitgereikt door C-CDTF en was het opvallend dat niet alleen de commandant maar ook de instructeurs hun gezinnen meegenomen hadden. Een prettige afsluiting van de cursus wat toch een fysieke en mentale inspanning was geweest.

Een minpunt is er wel en dat is dat de administratieve handelingen per individu gedaan moet worden om zo de gemaakte kosten van hotel/reis etc te declareren. Het zou duidelijker en eenduidiger zijn als dit door de organiserende eenheid gedaan zou

worden.

Afsluitend is dit een prima maar vooral een leerzame week geweest. Het vertrouwen in het M2000 NBC-pak en het veldmasker FM12 is er, het beschermt! De organisatie en opbouw was gedegen en het is altijd interessant om bij een buitenlandse gastheer deze ervaring op te doen. Tevens is het goed om mee te maken hoe andere krijgsmachten inhoud geven aan hun werk en met wat voor aanpak/beleving zij dat doen. Voor mij was het weer een stukje ervaringsopbouw waarbij de theorie in praktijk moest worden omgezet.

Kortom, "*Elements Regamus Proelium*", zoals de Amerikanen ons dit leerde.

(-)

Het intro bivak, ABOO 31

Het maandagochtend, bepekt en aangetreden voor appel, nadenkend over de dingen die ons te wachten staan tijdens het introductie bivak. In mijn hoofd zitten alleen de herinneringen aan de bivakken van de KMS.

Sggt van den Bos, ABOO 31

EEN GOED GEVOEL

Zoals ook sommige medeleerlingen, had ik nog geen echt goed beeld van de Genie. Wat mij staat mij precies te wachten bij dit wapen? Nadat we zijn gearriveerd op de Pontonnierschool in Hedel, is het snel uitstijgen en wordt er begonnen met het inrichten van de bivaklocatie. Het opzetten van boogtenten voor lessen en als eetruimte, pup-tenten en als genist een constructie bouwen die dient als waslocatie. Meteen werd duidelijk dat de aanpak bij de Genie zeer verschilt met van die van op de KMS. De volwassen benadering en behandeling voelde goed aan. Zo begon de week op een prettige manier.

Het eerste deel van de week bestond voornamelijk uit het volgen van de lessen over genie gereedschappen, zoals de boorbreekhamer, grondboor en motorkettingzaag. Alles volgde elkaar snel op en in een aantal dagen hadden we veel geleerd. Maar naast de lessen waren mijn gedachten tijdens deze week deels ook ergens anders! Her en der had ik al wat opgevangen over de genietradities. En met name de rol van de jongste was interessant, want vanwege mijn bouwjaar was ik de jongste van de klas ABOO 31. Ook al hoorde ik kleine stukjes van wat mij te wachten stond, een goed beeld kon ik niet vormen en tot op het laatste moment zou het hierover geheimzinnig blijven.

AANMEREN

Na een aantal dagen, op de woensdag, brak de dag aan van het aanmeren. Rond het middaguur begon alles te spelen. De tijd was strak! Binnen 15 minuten een vlot, genie-waardig in elkaar zetten en voor we het wisten was de tijd verstreken. Nadat de vloten gereed waren was het tijd om te water te gaan en al gauw hadden wij, de alfa groep, een

voorsprong opgebouwd. Na aankomst in het haventje aan de overzijde, keerden we en al snel waren we op de terugweg met nog steeds een straatlengte voorsprong. Echter niet lang daarna begon ons vlot veel water te maken en zo werden we vlak voor de finish toch nog geklopt door de charlie groep. Maar dat deed niets af aan een mooie mid-

dag. Die avond werden we ingewijd bij het Regiment Genietroepen. Ook al zaten we de hele avond op de grond en konden we wat drinken, was het een memorabele avond. Elke groep heeft zich middels het opvoeren van een toneelstukje voorgesteld en op deze avond werd ik ook 'gekroond' tot jongste van de groep en op de hoogte gesteld van mijn verantwoordelijkheden. De aanwezigheid van de nieuwe commandant van het OTCGenie, de Regimentsadjutant, zijn marketenster en het toosten met brandewijn, maakten de avond compleet.

De vrijdag brak aan. Alles wat resteerde was het afbreken van de bivak en het terugverplaatsen naar Vught. Op de terugweg stond ons nog een fysiek/mentaal prikkeltje te wachten, daar we de laatste 10 km moesten lopen. Al met al viel alles enorm mee en was het voor iedereen een hele leerzame week. In het begin was alles nog onzeker en onbekend, aan het einde was alles duidelijk... De Genie, de juiste keuze!

(-)

Bouwhekken rondom het Geniemuseum

Hans Sonnemans, museummanager

Bgen bd Gert de Gilde, voorzitter van Stichting de Historische Genieverzameling, had het al maanden van tevoren aangekondigd: "Op de dag dat de aannemer op de stoep staat, trakteer ik alle vrijwilligers op champagne!" Het ging niet helemaal letterlijk zo. Het feestje vond al een week voor de komst van de aannemer plaats. De champagne was geen champagne maar wel een soortgelijk alcoholisch vocht met bubbels. Het werd echter wel degelijk een feestje en vooral: de aannemer startte op 18 september met de verbouwing van het Geniemuseum!

SLOPEN

Eigenlijk was het niet de aannemer die op de stoep stond, die 18^e september, maar de sloper. Er moest namelijk het een en ander gebeuren. In augustus en september was de gehele middenvleugel en de zogenaamde "Kosovozaal" van het museum geheel ontruimd. Een hele klus, waar het gehele vrijwilligersteam gezamenlijk de schouders onder had gezet. De koffiekamer van de vrijwilligers werd verhuisd naar wat vroeger de Indiëzaal van het museum was. Er werden bouwhekken rondom het gehele middendeel van het gebouw geplaatst en de sloper ging van start.

Alle binnenmuren werden verwijderd. Het ontmantelen van de elektrakast bleek lastig, omdat hierop de bediening van een zijpoort van de Van Brederode-kazerne bleek te zijn aangesloten. Dit was niet handig omdat juist in deze weken een groot aantal zandauto's moesten passeren, op weg naar het achtergelegen oefenterrein de Kamp. Gelukkig werd voor dit onverwachte probleem tijdig een oplossing gevonden.

SCHIL

Natuurlijk moest hierna het nodige asbesthoudende materiaal uit de vloeren worden verwijderd. Na deze operatie volgde de sloop van de volledige kap van het (middendeel van het) gebouw. Alles ging er af: de pannen, maar ook de oude spanten uit de Duitse tijd (het gebouw was vroeger de kampkeuken van het voormalige concentratiekamp Vught). Daarna werden de ketels van de enorme verwarmingsinstallatie ontmanteld en verwijderd. Deze installatie was ondergebracht in een speciale open stookkelder, waarmee vroeger, tot voor ongeveer acht jaar geleden, de gehele kazerne werd verwarmd.

Na vier weken bleef alleen nog de "schil" van de middenvleugel over: alleen de buitenmuren staan nog overeind. Alles wordt gestut omdat het verband van de bouw is verdwenen en alles hiermee instabiel is geworden. Het omvallen van de muren zou een ramp zijn, want het gaat hier immers om een beschermd gemeentemonument. Met die monumentenstatus moet bij de opbouw rekening worden gehouden. Alle ramen en kozijnen worden vervangen maar moeten volledig in de oude stijl terugkomen.

MUSEUM-ENTREE

Volgens planning is het hele karwei eind februari klaar. Dan beschikt het Geniemuseum over een moderne entreepartij, geschikt voor de ontvangst van grote bezoekersstromen.

Met een grote balie, uitgebreide museumwinkel, volledige toegankelijkheid voor mindervaliden, museumbibliotheek en een grote multifunctionele ruimte van zo'n 250 m². Hier kunnen wissel-exposities worden gehouden maar ook, bij gelegenheid, evenementen en recepties.

Met deze voorzieningen zal het mogelijk worden om de openingstijden van het museum aanzienlijk uit te breiden. Uiteraard zal dan ook het vrijwilligersteam met deze ontwikkelingen moeten meegroeien. Uiteindelijk is het de bedoeling om de openingstijden van het Geniemuseum gelijk te stellen aan die van het nabij gelegen Nationaal Monument Kamp Vught (dat wil dus zeggen óók in het weekeinde open). Tijdens het Nationaal Museumweekend (14 en 15 april 2007) zal het Geniemuseum de nieuwe ingangspartij in gebruik gaan nemen. We houden u op de hoogte van de ontwikkelingen!

NATIONAAL MILITAIR-HISTORISCH MUSEUM

Afgelopen zomer is bekend geworden dat de Defensiemusea gaan integreren in een Nationaal Militair-historisch Museum. Het meest zichtbare hiervan zal zijn dat het Militair Luchtvaart Museum en het Legermuseum fysiek samen zullen gaan in een nieuw te bouwen museum in Soesterberg. Alle andere verzamelingen en musea van de Krijgsmacht krijgen de status van traditiekamer. Voor de voormalige A-verzamelingen (musea van Infanterie, Cavalerie, Artillerie en Genie) verandert er ook nogal wat.

Het is de bedoeling dat de collecties van deze musea, en dus ook die van het Geniemuseum, zullen overgaan tot een grote rijkscollectie (zoals dit momenteel al het geval is bij het Legermuseum). De organisatie van het Geniemuseum zelf, zal worden aangestuurd door het stichtingsbestuur, zoals dat ook nu gebeurt. Over de uitvoering en details zijn nog volop gesprekken gaande (met de Traditiecommissie KL en directie Legermuseum) maar het ligt in de bedoeling dat het Geniemuseum als zelfstandige dochteronderneming van het Legermuseum (straks Nationaal Militair-historisch Museum) blijft bestaan. Ook over deze ontwikkelingen blijven we u informeren.

RIJKSVAARTUIG 29

Dit is echter niet het enige (ver)bouwproject van het Geniemuseum. In november j.l. is gestart met het "rehabilitatieproject" van Rijksvaartuig 29. Het historische Genieschip (duik- en bergingsvaartuig) uit 1954 wordt weer in oude glorie hersteld, compleet met een replica van de hijsmast (het originele exemplaar werd in de jaren tachtig van de vorige eeuw verwijderd). We spreken echter niet over restauratie omdat het schip niet echt in oude staat wordt terug gebracht. Het Rijksvaartuig wordt aangepast voor het varen met groepen passagiers, tot maximaal 40 personen, volgens de (veiligheids)eisen van deze tijd.

Het budget voor de uitvoering van dit plan komt van de Rekwisietencollectie KL, het rijdend (en nu dus ook varend) erfgoed van de Landmacht. RV29 wordt eigendom van deze collectie maar komt in bruikleen bij het Geniemuseum. Het is echter de bedoeling dat er regelmatig met het schip zal worden gevaren en daarom treedt het Havenmuseum te Rotterdam op als facilitaire organisatie. Het stoere werkschip krijgt een vaste plaats in de Leuvenhaven (tussen Erasmusbrug en Coolsingel). De (vrijwillige) bemanning van het schip behoort tot de vrijwilligersorganisatie van het Geniemuseum maar is "gedetacheerd" in Rotterdam.

Het Havenmuseum draagt zorg voor de uitvoering van het rehabilitatieproject en het Geniemuseum is verantwoordelijk voor het financieel management. De oplevering van het schip staat gepland op 27 april om 15.30 uur.

(.)

Overplaatsingslijst oktober - december 2006

Naam:	Datum:	Van:	Naar:
Beljaars	1-12-2006	11 Pagnbat	Stafadjutant OTCGenie
Dijkman R.	1-11-2006	Gnwerken 101 Gnbat	Instr ET Pionierschool OTC Genie
Franken B.A.	16-10-2006	101 Nbc cie	Instr sappeur Sappeurschool OTC Genie
Holsteijn	6-11-2006	103 Constrcie	Instr sappeur Sappeurschool OTC Genie
Idsardi	1-11-2006	Sappeurschool OTCGenie	Instr search mineurschool OTC Genie
Janssen B.A.T.	1-10-2006	11 Gncie Amb	Instr IT Pionierschool OTC Genie
Jong de	1-11-2006	Instr Aboo OTCGenie	Csm 111 Pagnacie
Koerselmans	16-10-2006	Om/bijscholing oon Genie	103 Constrcie
Kroon G.T.	1-12-2006	Genie gevechtsteunbrigade	Sectie S1 101 Gnbat
Meulendijks	1-12-2006	Pionierschool OTCGenie	Opc ostpel 412 Pagnacie
Muijkens	1-10-2006	Om/bijscholing oon Genie	Instr ET Pionierschool OTC Genie
Temmink	1-10-2006	Sappeurschool OTCGenie	Stoo opn S3 101 Gnbat
Vries de H.R.	1-10-2006	Om/bijscholing oon Genie	C-Ostgp
Woestenborg	1-10-2006	Om/bijscholing oon Genie	C- Verk& detectieplg 101 Nbc cie
Zom	1-12-2006	Opleidng EOD	Instr mn&sprmidd mineurschool OTC Genie

De in deze rubriek geplaatste informatie is afkomstig van de loopbaanbegeleider onderofficieren Genie. Zoals bekend gaan geruchten sneller. Als redactie baseren wij ons op feiten, ook al heeft dat tot gevolg dat op het moment van verschijnen enkele geruchten reeds waarheid blijken te zijn.

(.)

Functieoverdracht Stafadjutant OTCGenie

Op j.l. 29 november heeft op het kolonel Sedee-plein de functieoverdracht plaatsgevonden tussen aoo Dirk Brouwer en aoo Joep Beljaars. Alle scholen waren zo sterk mogelijk aangetreden om deelgenoot te zijn van de overdracht van de functie-stok van de OTCadjutant.

aoo Dirk Brouwer is per 13 oktober de brigade-adjutant geworden van 43 Mechbrig te Havelte. In zijn speech haalde Dirk aan dat hij het jammer vond dat hij maar zo kort (15 maanden) als OTCadjutant heeft mogen optreden, echter het is ook een eer om uitgekozen te worden om de opvolger te worden van aooi Andre Odenkirchen. Aooi Ben Vlakte op zijn beurt heeft de functie van stafadjutant 11 Pagnbat van Joep op j.l. 7 december overgenomen.

Tot onze grote ontsteltenis vernamen wij dat

Sgt Wim Dijkstra

ons vroeg in de ochtend van woensdag 11 oktober 2006 heeft verlaten. Sergeant Dijkstra maakte deel uit van het peloton dat momenteel – ter versterking van 11 Geniecompagnie luchtmobiel – is ontplooid in Afghanistan als deel van de Task Force Uruzgan. Collega's op Kamp Holland in Tarin Kowt troffen sergeant Dijkstra om ongeveer 07.00 uur lokale tijd dood aan. Alles wijst er op dat hij zichzelf van het leven heeft beroofd met zijn dienstwapen.

Wim werd 36 jaar.

Het gebeuren heeft ons zwaar en geheel onverwachts getroffen. Onverwachts omdat Willem voor ons altijd vrolijk in het leven stond. Als groepscommandant tijdens de uitzending probeerde hij zijn groep maximaal te laten presteren. Dit viel niet alleen op binnen de Geniecompagnie, maar ook bij de collegae van de Infanterie. Wim laat voor ons een grote leegte achter met vele vragen.

Hij zal voortleven in onze herinnering.

De regimentsagenda's zijn er weer!

Evenals in voorgaande jaren heeft de VGOO ook dit jaar weer het genoegen om aan al haar BD-leden de zakagenda van het Regiment Genietroepen 2007 aan te bieden. Zoals u wellicht nog weet is het Regiment in 2004 ingegaan op ons voorstel om (als opvolger van de VGOO-agenda) voortaan gezamenlijk een regimentsagenda uit te gaan brengen. Een regimentsagenda die verstrekt zou worden aan iedere genist. Dat plan is prima gelukt. In 2005 zijn de eerste agenda's gedrukt en verspreid. Alleen BD-officieren krijgen de agenda, door een keuze die de VOG toentertijd heeft gemaakt, helaas niet. Iedere andere genist wel. Of hij of zij nu geniesoldaat is of generaal, dat maakt daarbij niet uit. De agenda is al weer jaren een daverend succes en we zijn inmiddels al weer toe aan het derde exemplaar!

De VGOO heeft met het Regiment Genietroepen en alle genie-ondercommandanten afgesproken dat:

- de agenda's welke bedoeld zijn voor alle nog actief dienende genisten door de genie-ondercommandanten zullen worden bekostigd en aan hen worden vertrekt,
- de agenda's welke bedoeld zijn voor alle niet actief dienende (BD) leden van de VGOO door de VGOO zullen worden bekostigd en aan hen worden verstuurd.

Eenieder die bij de ledenadministratie als een niet actief dienend VGOO-lid is geregistreerd heeft inmiddels een door de vereniging gekochte regimentsagenda op het thuisadres ontvangen.

Wij hopen dat u er veelvuldig en nuttig gebruik van zult maken. En dat u uw omgeving met trots kunt laten zien dat u nog steeds deel uit maakt van het Regiment Genietroepen en de VGOO!

Aooi J.R.G. Beljaars, Voorzitter

Gehoorschadepreventie

Enkele weken geleden werd ik (Dick van der Kooij van de firma Dimedico International B.V.) (red.) er op attent gemaakt dat bij evaluaties melding werd gemaakt van het feit dat tientallen militairen in crisisgebied lichte- tot ernstige gehoorschade hadden opgelopen. Nu denkt u: "Wij hebben toch goede gehoorbescherming verstrekt gekregen? Inderdaad, voor lawaaioverlast in werkplaatsen en in rijdende rupsvoertuigen hebt u goede gehoorbeschermers (zogenaamde otoplastieken) verstrekt gekregen. De firma die deze otoplastieken aan Defensie levert is een bedrijf met een uitstekende reputatie op dit gebied. Echter de filters die erin gemonteerd zijn verkrijgen hun werking door het afknippen van geluidsgolven met grote dichtheid gedurende langere tijd dan enkele miliseconden. Die filters worden overigens door alle andere aanbieders in de markt gebruikt, zij het soms met een wat andere constructie. Al deze filters zijn ongeschikt om een kortdurend, heftig geluid zoals een schot of een explosie voldoende te temperen.

De firma Dimedico International BV heeft een constructie ontworpen die deze bescherming wel biedt: AudiSafe ShotKiller otoplastieken. Het is een constructie met 2 filters in één oorstukje waarbij het buitenste filter hetzelfde werkt als een geluiddemper op een vuurwapen. Met dit type gehoorbescherming is al jaren ervaring opgedaan bij Politie (Individuele Beroepstrainers, Arrestatieteams). Allemaal functionarissen die frequent aan pulsgeluid oftewel schoten van verschillende kalibers worden blootgesteld. Wanneer u denkt als militairen een primeur te gaan beleven wanneer uw commandanten of verwerfers of iets anders, (dit wist ik niet zo goed) tot aanschaf van deze beschermers overgaan, dan moet ik u teleurstellen. Al enkele maanden geleden is door de Deense verantwoordelijken besloten dat er geen Deense militair meer naar een crisisgebied gaat zonder dit type gehoorbescherming. De aanleiding tot dit besluit is gelegen in het feit dat 2 man op een mijn zijn gereden zonder daar gehoorschade bij op te lopen. In de eerste week van februari krijgen weer 1500 man/vrouw dit bijzondere product uitgereikt.

Wanneer u informatie wenst die u niet in de advertentie elders in deze uitgave vindt, dan verstrekt de fabrikant u die (bij voorkeur via e-mail) graag.

Dick van der Kooij

Postbus 246
3220 AE Hellevoetsluis
T:0181-328099
F:0181-328649

